

LA GRAN DIFERÈNCIA

Lobbies xinesos a la Roca del Vallès

En temps tèrbols per a la seguretat ciutadana —ço és, del Pla Endreça i la *sheriff* Parlon—, quan les màfies més cutres s'apoderen dels carrers de Catalunya per ajustar comptes, tot mantant-se com a conills, la Xina sembla que desembarca a casa nostra (és un dir, perquè és entre nosaltres des dels fenicis) amb una delinqüència de coll blanc (això és entre nosaltres des d'abans dels fenicis i tot) i educats somriures. Per exemple, els màfies de la droga, tinguin l'origen que tinguin, els veus pel carrer —o als lavabos del Parlament— i els distingeixes a la primera: els membres de les bandes llatinoamericanes només els falta portar el nom del seu grup escrit a la samarreta, per a millor identificar-se —malgrat, de fet, en la paranoia de la nostra ment xenòfoba, sospitem que tots pertanyen al Càrtel de los Soles, que, rere la caiguda del Maduro, ara és en mans del Bad Bunny. D'altra banda, als europeus, els surten les armes de la butxaca —sovint també la placa. Són tots plegats una colla de grollers. En canvi, veus a un xinès que va caminant per la Rambla i no saps si va de camí a veure la Sagrada Família o ve de matar un vell enemic; de fet, és que ni tan sols pots saber si és realment xinès —només t'ho imagines en la teva ment una miqueta

racista. És el que tenen aquesta gent: educació. Bé, almenys això diu l'estereotip; fins i tot en Bruce Lee tenia bones maneres fins que li tocaven els pebrots, eh que sí?

Probablement per això, els seus negocis són d'alta volada. Es parla de camps de golf, de comerç de material mèdic, de suborns a les autoritats del país, en definitiva els delictes portats de bona manera, com han de ser dirigits per *lobbies* dignes. Ep, alerta de *yellow peril*: venen a treure la feina als nostres mafiosos!

Comença a destapar-se ara la relació entre el *lobbie* Puente China amb les autoritats catalanes, alguns apunten fins i tot a presidència i —oh!— Rodalies. OK, per què no? És que no som d'eixe món, nosaltres? Per quin coi de raó ens hem de limitar a fer pactes amb dimonis de baixa estofa? És difícil, per exemple, trobar un grup aragonès disposat a muntar un camp de golf, entre altres coses perquè els aragonesos no coneixen l'herba (tot i que déu'n-hi-do els petards que també es fan per allà); però els xinesos sí, a ells l'herba els arriba a la cintura i saben tractar-la com cal i fer els forats rodons.

Ignorem absolutament el desenllaç d'aquesta troballa informativa, però sens dubte és innovadora perquè, fins

ara, pensàvem que les relacions comercials amb la Xina es limitaven a restaurants, súpers i, res, la indústria d'automoció elèctrica; però, en tot cas, està bé avançar, descobrir nous mercats i noves opcions per enganyar la gent i que, de la banda catalana, tinguem implicats polítics i gent de l'Ibex —que en tenen molt talent i expertesa. És com funciona el món i, si ens enduguéssim un pessic, ben contents que estaríem i, a l'estiu, aniríem a fer el guiri a la Ciutat Prohibida, com ha fet el Trump fa només uns dies.

